

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci navrhovateľov: **1/ Ing. J., O. N., IČO: X.,** zastúpeného advokátom JUDr. J., R. D. a **2/ P., s.r.o., N., IČO: X., o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka P. N., IČO: X.,** na odvolanie navrhovateľa 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23.júna 2008, č.k. 47K 19/03-237, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23.júna 2008, č.k. 47K 19/03-237 sa **p o t v r d z u j e .**

Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský Súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením zamietol návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka P., s.r.o. N., IČO: X. pre nedostatok majetku. Navrhovateľom náhradu trov konania nepriznal, predbežnému správcovi JUDr. J. priznal odmenu 10 000 Sk a navrhovateľovi 1/ vrátil preddavok na úhradu odmeny predbežnému správcovi v sume 10 000 Sk.

Rozhodol tak s odôvodnením, že zo súvahy aktív a pasív dlžníka k 31.decembru vyplýva, že dlžníkove záväzky vo výške 17 655.417,98 Sk prevyšujú jeho aktíva vo výške 8 609.241,35 Sk. Z uvedenej skutočnosti konkurzný súd zistil, že dlžník bol k 31.decembra 2003 predĺžený. Z listinných dôkazov doložených navrhovateľom 1/-veriteľom ako aj dlžníkom je zrejmé, že dlžník má viac veriteľov, ktorým nie je schopný 30 dní po lehote splatnosti plniť svoje záväzky. Súd preto zisťoval majetok dlžníka. Zo správ predbežného

správca zistil, že dlžník nevlastní nehnuteľný majetok, o čom svedčí potvrdenie Geodetického a kartografického ústavu v Bratislave a Správy katastra Tvrdošín, z ktorých vyplýva, že dlžník nie je vedený ako vlastník nehnuteľnosti v evidencii nehnuteľnosti. Bolo vykonané šetrenie ohľadom hnutel'nych vecí, evidovaných v súvahe k 31.decembru 2003, pričom u dlžníka nebol zistený žiadny majetok, neboli zistené stroje, zásoby a ani nehmotný investičný majetok-software. Prostredníctvom súdnych exekútorov bolo zistené, že hnutel'né veci (zásoby a iný hnutel'ný majetok) dlžníka bol zexekvovaný ešte v roku 2004, o čom predbežný správca predložil oznámenie súdneho exekútora JUDr. M., E. K., z 13.marca 2003, podľa ktorého v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. EX 151/03 vedeného v prospech oprávneného Ing. P., M., boli hnutel'né veci povinného (dlžníka) odpredané v dražbe, pričom súpis týchto hnutel'nych vecí bol špecifikovaný v exekučnom príkaze sp. zn. EX 1511/03 zo 17. decembra 2003. Z potvrdenia Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s., z 10. mája 2005 vyplýva, že dlžník nie je majiteľom cenných papierov, nemá v centrálnom depozitári zriadený účet majiteľa cenných papierov. Ďalej súd zistil, že dlžník nemá evidované v evidencii motorových vozidiel žiadne motorové vozidlo, ani prípojné vozidlo. V minulosti boli na dlžníka evidované 3 motorové vozidlá, ktoré boli v roku 2002, resp. v roku 2004 odhlásené. Predbežný správca nezistil, kde sa fyzicky predmetné vozidlá nachádzajú, na rok výroby u nich predpokladá nízku trhovú hodnotu. Uviedol, že na podanie odporovacej žaloby v prípade motorových vozidiel uplynula trojročná lehota na jej podanie. Predbežný správca ďalej z potvrdenia S., a.s. zistil že dlžník má na účte 1, 930,80 Sk a z potvrdenia V., a.s. zistil, že v tomto peňažnom ústave má na účte 3, 085,99 Sk Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že dlžník nemá majetok postačujúci na úhradu trov konkurzného konania. Súd zistil, že v danom prípade nie je splnená podmienka existencie majetku, ktorý by postačoval na úhradu trov konkurzného konania, preto návrh na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ 1/. Žiadal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie za účelom opätovného zistenia majetku dlžníka.

V odvolaní uviedol, že areál dlžníka veľmi dobre pozná z obdobia, kedy s dlžníkom obchodoval a navštevoval ho a navštevuje ho aj teraz, kedy v týchto priestoroch podniká iná spoločnosť. Tvrdí, že za celý čas sa areál dlžníka vôbec nezmenil, nehnuteľnosti, ktoré sa tam nachádzali napr. v roku 2003, kedy odvolateľ podal návrh na vyhlásenie konkurzu, sa tam nachádzajú aj doteraz. Ďalej uviedol, že nie je mu známe, akým spôsobom predbežný správca

dospel k záveru, že stavby bolo nutné sanovať, keď mu konateľ dlžníka neposkytol potrebnú súčinnosť. Preto sa domnieva, že predbežný správca riadne majetok dlžníka nezistil.

K odvolaniu sa vyjadril predbežný správca. Uviedol, že odvolateľ v odvolaní nepoukázal na konkrétny majetok dlžníka, len reagoval na tvrdenia predbežného správcu. V prejednávanej veci dlžník vôbec neposkytol súčinnosť, preto bol nútený uspokojiť sa so správami tretích osôb v zmysle § 9 písm. d/ zákona č. 328/1991 Zb. Aj súd sa neúspešne snažil vykonať osobný výsluch dlžníka. Preto osobne navštívil areál dlžníka a pri jednej z návštev zistil stav majetku tak ako ho uviedol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods.1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 písm.c/ O.s.p. a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa ustanovenia § 5 ods.1 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v aktuálnom znení (ďalej len ZKV) podmienkou vyhlásenia konkurzu je, aby dlžník mal majetok postačujúci aspoň na úhradu trov konania.

V zmysle citovaného ustanovenia hmotnoprávnou podmienkou na vyhlásenie konkurzu je existencia určitého majetku u dlžníka. Pokiaľ dlžník nemá majetok, ktorý by postačoval na úhradu trov konania, bolo by vyhlásenie konkurzu v rozpore s cieľom konkurzu, a preto takýto návrh je potrebné zamietnuť (§ 13 ods.1 ZKV).

Z napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že súd právne relevantné skutočnosti o stave majetku získaval od tretích osôb, dotazom na Správu katastra Tvrdošín, na banky v sídle dlžníka, na Okresné riaditeľstvo PZ v Dolnom Kubíne, Okresný dopravný inšpektorát v Tvrdošine a na exekútorské úrady v Košiciach, Žiline, v Liptovskom Mikuláši a na Okresný súd v Dolnom Kubíne. Poskytnuté informácie a listinné dôkazy vyhodnotil vo vzájomných súvislostiach a podrobne zdôvodnil. Odvolací súd sa s jeho závermi stotožňuje a poznamenáva, že dlžník rozhodnutie súdu nenapadol odvolaním, je preto predpoklad, že s ním súhlasí. Pokiaľ ide o námietku odvolateľa, že dlžník vlastní nehnuteľnosti, nehnuteľnosti bližšie neidentifikoval a ani ničím nepreukázal existenciu majetku patriaceho dlžníkovi, preto nie je možné takémuto tvrdeniu vyhovieť.

V konaní súd zistil len zanedbateľné finančné prostriedky na účte dlžníka v banke, ktoré prostriedky nepochybne nepostačujú na úhradu trov konania. Konkurzné konanie nie je samoúčelné, jeho cieľom je pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku. Preto nemá

význam vyhlásiť konkurz, ktorý by bol v krátkom čase zrušený podľa § 44 ods.1 písm. d/ ZKV.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal vzhľadom na okolnosti sporu (§ 150 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 26. augusta 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová